

Abstrakt

V předkládané práci je řešena problematika systematických chyb, které vznikají při měření srážek. Vlivem těchto chyb dochází k podhodnocování srážkových úhrnů. Velikost ztrát může dosahovat v naší zeměpisné oblasti i desítek procent. Mezi systematické chyby, které se nejvíce podílejí na výsledném podhodnocení, patří ztráty způsobené omočením stěn srážkoměru, ztráty výparem a ztráty vlivem aerodynamického efektu srážkoměru na srážkové částice. Velkou část práce zaujímá rešeršní část, ve které je o problematice systematických chyb měření srážek obecně pojednáno. Rešerše tak doplňuje v Česku chybějící ucelenou literaturu na toto téma. Ve výzkumné části jsou na vybraných čtyřech stanicích v ČR (Milešovka, Bedřichov – přehrada, Čáslav – Nové Město a Svratouch) aplikovány dvě stávající korekční metody odhadující velikost systematických chyb pro československý manuální srážkoměr Metra (metoda vytvořená v 80. letech Slovenským hydrometeorologickým ústavem a metoda popsaná v dizertační práci Radoslava Tihláríka). První zmíněná metoda byla v 90. letech aplikována na všech stanicích na Slovensku, v Česku doposud použita nebyla. Výsledky ukazují, že metoda Dr. Tihláríka vydává podstatně větší korektury než metoda sestavená Slovenským hydrometeorologickým ústavem. Velikost ztrát se pohybuje v závislosti na roční době a nadmořské výšce na vybraných stanicích od 5 do 50 %. Výsledky upozorňují na fakt, že od vyšších poloh je v Česku přítomno výrazné podružné zimní maximum v ročním chodu srážek. Součástí práce je přiložený elektronický soubor, v němž je korigování srážkových úhrnů zdokumentováno.